Ч. 73 Неділя 31 марта (13 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Гостина ґр. Більова у Відни. — Розрухи в Бельґії).

На передвчерашнім засіданю послів, по відчитаню внесень та інтерпеляций, запитав пос. Вальц провідника прасової комісиї, чому она дармує. Відтак приступлено з дневного порядку до буджетової дискусиї, іменно до дальшого обговорюваня потреб промислових шкіл. Пос. Лехер полемізував з бесідою дра Кербера, заявляючи, що волів би бачити гарні діла, як чути гарні слова. Німці не допустять до затираня німецкої цїхи міст і жадають сатисфакциї в цельскій справі. Опісля критикував торговельне і промислове шкільництво та виступає против самоволї віденьских урядників в центральнім заряді. — Відтак промовляв міністер просьвіти др. Гартель. Міністер обстає при тім, що в середних школах матура потрібна, але годить ся з тим поглядом, що в торговельних і промислових школах іспит зрілости не оправданий. Знести єго є о стілько тяжко тяжко, що від него зависить право до однорічної служби у войску. В тім взглядї ведуть ся вже переговори з міністерством війни. Над реформою проґрами науки працює міністерство і збирає дотичні дати. Також підпомагає закладанє приватних шкіл, бо державні реміснічі школи показали ся трохи за дорогі, хоч дають знамениті висліди. По бесідах пп. Бегайма Губера, референт д Ельверт поставив дві резолюциї: на основанє ческої промислової школи в Будієвичах і нїмецкої школи в північно-західних Чехах. Тепер мали приступити до голосованя. Пос. Пльой вносить резолюцию на основанє ческої промислової школи в будієвицкім округї, а німецкої школи в хебскім округї. Пос. Барайтер ставить внесенє на окреме голосованє що-до ческої, а окреме що-до німецкої школи. Президент піддає се під голосованє і палата в поіменнім голосованю відкинула внесенє Барайтера. Се дало причину, що всенімцї устроїли такий скандал, який пригадав часи хиба найострійшої обструкциї. Президент палати мусів перервати наради, а по $^3/_4$ години приступив до замкненя дискусиї. Пос. Барайтер поясняє становище Всенімців, котрі не можуть голосувати за ніякою ческою школою, доки Целлє буде находити ся в буджеті. З причини, що президент не допустив до окремого голосованя над німецкою і ческою школою, Всенімцї запротестували в як найострійшій формі, але то не відносить ся до самої особи президента. Пос. Малік урґує економічну комісию за полагодженєм речинцевої торговій збіжем.

На тім закінчено засіданє о годині 6 вечером.

Гостину німецкого канцлера, ґр. Більова у Відни, обговорюють віденьскі дневники. По конференциях, відбутих з італїяньским міністром заграничних справ, Прінетім, ґр. Більов хоче також конферувати з ґр. Ґолуховским. Побут німецкого канцлера у Відни представляє ся як природне доповненє венецкої конференциї. І тут предметом нарад буде очевидно те саме, що в Венециї, с. є. відновленє тридержавного союза і торговельних трактатів. N. fr. Presse доносить, що в обох тих справах ґраф Більов мимо заходячих трудностий найшов користний настрій. N. Wien. Tagblatt висказує надію, що побут ґр. Більова у Відни привитають всї політичні круги з великим вдоволенєм.

Заколот в Бельґії, викликаний справою виборчої реформи, заострює ся з кождим днем. Тепер прибуває ще погроза ґенерального страйку. Коли прийде дійстно до страйку, то треба би побоювати ся, що разом з теперішним рухом могла би в Бельґії розвинути ся просто революция. В тій справі доносять з Брукселї: Социялїсти устроїли тут вчера великі робітничі зборі, на котрих социялїстичні посли взивали до удержаня спокою. То візванє приймили зібрані криком і протестом. Горожаньска ґвардия повнила вчера службу в трех точках міста. Бурмістр видав заряджене, забороняюче збіговиц уличних. — З Літтіха доносять: Бурмістр спровадив артилерию горожаньскої ґвардиї. Ціле войско сконсиґноване. В місцевости Ґонден' допущено ся динамітного замаху на католицкий клюб. Три динамітні набої експльодували і зробили значні шкоди. — З Мон пишуть: Дня 11 с. м. вислано до Шальрон відділ вояків, котрий прибув там вчера. До Лювієр вислано відділ кінноти. Минувшої ночи підложено динамітні набої під многі будинки. Начальник ґенерального штабу горожаньскої ґвардиї в Мон видав заряджене для удержаня спокою. — З Ґент доносять: Около години 7 вечером зібрали ся ко-

---

48) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.
Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Пентаур став доказувати лікареви, яку би він злу зробив заміну, а коли Небзехт єму перечив, відозвав ся він наконець: Тото краянє серць менї не подобає ся. Сам же кажеш, що ти з того не научив ся нічого. Чи гадаєш може, що то добре, красно, або хоч би лиш пожиточно?

— А що то мене обходить, — відповів на то Небзехт, — чи то, що я розслїджую, добре або зле, чи оно красне або погане, чи пожиточне або непожиточне; я хочу лиш знати, як оно виглядає, більше нічого!

— Отже задля самої цікавости, — відозвав ся Пентаур, — хочеш пошкодити блаженности тисячів людий, взяти ся до найнужденнїйшого ремесла, та покинути отсе місце благородної роботи, де ми боремось о просьвіченє, о внутрішнє очищенє, о правду!

Природослідник усьміхнув ся глумливо. Тоді на Пентаврові високім чолї набігла жила гніву, і голос єго звучав грізно, коли він спитав:

— Чи гадаєш, що твої пальцї і твої очи знайшли правду, за котрою благородні духи з цілою своєю силою побивають ся надармо від тисячів літ? Ти знижаєш ся до змислових людий через то, що порпаєш ся безумно в поросї, і чим певнїйше тобі здає ся, що ти вже дослїдив правду, тим огиднїйше водить тебе за ніс нужденний блуд.

— А хибаж би я шукав тоді за правдою, як би я гадав, що вже маю єї дійстно. Чим більше слїджу і пізнаю, тим більше відчуваю недостачі нашого знаня і нашої науки.

— То ніби скромно сказано, — сказав на то поет, — але я знаю ту гордовитість, до котрої веде тебе твоя робота. Тобі здає ся все необманним, що видиш очима і чого можеш доторкнути ся пальцями, а в души з усьміхом височости називаєш все неправдивим, що противить ся твоїм досьвідам. Але тих досьвідів набираєш ся лиш із сьвіта змислів, а забуваєш, що суть річи, котрі опирають ся на иншім ладї.

— Тих річий я не знаю, — відповів Небзехт спокійно.

— Але ми, вістї, — сказав на то поет — звертаємо і на них свою увагу. Здогади того, які они суть і який мають вплив, висказано між нами вже перед тисячами літ. Сотки поколїнь розбирали ті погляди, удобрили їх і полишили їх нам яко віру. Все наше знанє єсть недостаточне, а все-таки можуть пророки, котрі удостоїлись того, глянути в будучність, маґічні сили бувають надавані многим смертельникам; то преці противить ся правилам змислового сьвіта, котрі ти лиш одні готов признавати, а мимо того дасть ся так легко пояснити, скоро приймемо якийсь висший лад річий. Дух божий вже як в природі, так і в кождім з нас. Змисловий чоловік може дійти лиш до простого знаня, але в пророцї ділає високе свойство боже, нічим незакаламучена всевідучість, а чудотворцеви надає здібність робити надприродні діла, не людска сила, але часами божа всемогучість, котрої нічо не може спинити.

— Забирай ся з своїми пророками та чудесами! — відозвав ся лікар.

— Я би гадав, — сказав на то Пентаур, — що і той лад в природї, який ти признаєш, показує тобі найвеличавійші чудеса; ба, той один любить иногдї й проривати звичайний порядок річий, щоби тій части свого єства, котру ми називаємо нашою душею, показати величаву цїлість, до котрої она належить, щоби показати нам себе самого. От і нині видів ти, як серце сьвятого барана....

— Чоловіче, чоловіче! — перебив Небзехт приятелеви, — то сьвяте серце, то серце бідолашного барана, котрого вояк пяниця купив за нужденний гріш від торгуючого годівельника, а котрого зарізали коло ватри нечистого. Виклятий парашіт вложив єго в груди Руї'го, і — і — при сих словах отворив він скринку, викинув з неї неживу малпу та якусь одежу на землю, і виймив відтак алябастрову мисочку, котру наставив поетови, — а отсї мязи в ропі з соли, отсе тут, било ся колись в груди пророка Руї. Моє бараняче серце будуть

ло двірця товпи, дожидаючи послів повертаючих з Брукселї. Крім полїциї і жандармериї уставило ся кілька шкадронів уланів недалеко двірця. Горожаньскої ґвардиї доси не покликано. Социялїсти переходили містом співаючи революцийні піснї. Коли поїзд надійшов, повитано социялїстичних послів з одушевленєм. Католицких послів відвела полїция і жандармерия до їх мешкань. Деякі улицї були так переповнені товпами, що кіннота мусїла їх опорожнити, при чім богато осіб покалїчено. Державних будинків стерегла полїция. Увязнено кілька осіб за підбурюючі оклики.

Новинки.

Львів дня 12-го цьвітня 1902.

— **Із статистики міста Львова.** Оголошено тепер результати послїдної. переписи у Львові. Отже галицка столиця мала в хвили переписи 156.954 мешканцїв. Після розговірної мови, вживало мови: польскої 120.622 (76·86%), рускої 15.159 (9·65%), німецкої 20.409 (13.00%), ческої 701, румуньскої 32, італїйскої 16, словіньскої 7, хорватскої і мадярскої по 3. Після віроісповіданя було: римо-католиків 51·67% (78.516), греко-католиків 18·35% (24.778), жидів 27·62% (43.012), вірмено-католиків 0·15%, старо-католиків 0·04%, греко-орієнтальних 0·31%, вірмено-орієнтальних 0·04%, лютеран 1·57%, кальвінїстів 0·21%, менонїтів 0·02% і безконфесийних 0·02%. — Приріст віроісповідань в послїднім десятилїтю виносив процентово: у римо-католиків 21·5% давного числа, у греко-католиків 26·2%, а у жидів 19·3%. Що-до осьвіти, то з усїх мешканцїв Львова читати і писати вміло 109.642, з чого 58.133 мужчин і 51.509 женщин. Тілько читати вміє 3.191 осіб, з чого 1.015 мужчин і 2.176 женщин. Нї читати. нї писати не вміє 47.037 осіб, з того 21.265 мужчин і 25.772 жінок. — Домів до мешканя є 4.360; коли-ж в 1890-ім роцї було їх 3.310, то значить, що за десять лїт зросло їх число о 25·2% Мимо того дорожня домівок у Львові, як була, так і єсть, хоч богато помешкань стоїть порожнею.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників,** стоварищеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за І. чвертьрік 1902 (в коронах). І. Стан довжний: 1) Удїли членів 3579·00, 2) Фонд резервовий 244·15, 3) Вкладки щадничі: а) стан на початку р. 1902 — 2108·57, б) вложено в І. чвертьроцї 6408·44, в) винято 204·00 — позістає з кінцем марта 8313·01, 4) Сальдо побраних процентів 215·06, 5) Сальдо коштів адмінїстрациї 42·40. Сума 12.393·62. II. Стан чинний: 1) Пожички уділені на скрипти і векслї: а) стан на початку року 1902 — 2650·00, б) уділено в І. чвертьроцї 8782·00, в) сплачено 1321·39 — позістає з кінцем марта 10.110·61, 2) Готівка в касї 359·40, 3) Кошта заснованя 694·84, 4) Движимости 78·80, 5) Льокациї в товариствах кредитов. і банках 1150·00. Сума 12.393·62. — Членів прибуло 39, отже є з кінцем марта всїх 112 з 118 декларованими удїлами на К 5.900. Стопа процентова від вкладок $4\frac{1}{2}$, від позичок 7%.

— **Знайдена мертва рука.** З Праги доносять, що перед кількома днями знайдено в Їловіште людску руку закопану під ріщем, при котрій ще держала ся лопатка. З руки вже значно зігнилої можна було ще тілько пізнати, що то рука якогось 20 до 30 лїтного мужчини і що єї відорвав хтось з великою силою поломивши всі кости. Чутка о тій руцї викликала переполох в цїлій охрестности. Жандармскі патрулї день і ніч перешукували цїлий лїс і его охрестність, лїсничі та побережники ходили день в день з псами шукати, що дня давано полїциї в Празї знати, як стоїть справа, але крім всїляких здогадів не можна було віднайти нї найменшого слїду сеї загадочної, а страшної справи. Аж ось позавчера по полудни недалеко лїсничівки, 30 кроків від гостинця знайдено під листєм та мохом трупа, котрому бракувала і друга рука; єї відорвано так само як і тамту другу, котру знайдено. Показало ся також, що всі ребра були поломані. Тїло так вже було зігнило, що не можна було розпізнати, якою смертию той чоловік згинув. То єсть лиш річ певна, що то якесь убийство. Коло трупа знайдено новісенький плащ і все проче одїнє. Гроший, годинника і ланцушка не було. Єсть здогад, що то труп якогось властителя гостинницї, котрий перед кількома недїлями щез без слїду. З другої руки знайдено лиш одну кістку.

— **Сцена у віденьскім судї.** Дня 8 с. м. ставав перед віденьским судом муляр Матій Соукуп, котрого жінка Анна подала була о розвід, переконавшись, що він їй не вірний. Соукуп заявив в судї, що він готов пристати на розвід, але під услівєм, що жінка віддасть єму его будильника і верне 30 зр. за ті річи, які він приніс, коли оженив ся з нею. На то відзиває ся позовниця: Таже він нїчого не приніс, лиш один старий будильник. — Запізваний (верещить): Присягаюсь на Цїсаря і Бога, що майже все, що она має, то від мене. — Предсїдатель трибуналу ледви міг успокоїти чоловіка і предкладав жінцї, щоби она згодила ся заплатити половину жаданого відшкодованя. — Позовниця: Ну то добре; дам єму его будильник і 16 зр. — Сойкупови було того за мало, і він впав в таку злість, що зачав взивати всїх сьвятих на сьвідків свого справедливого жаданя, а на конець відозвав ся: Чи може хочеш, щоби я голий від тебе пішов. На, маєш! все собі бери! При сих словах скинув з себе сурдут і камизельку, розіпняв штани і зачав таки направду все скидати з себе, коли на знак предсїдателя трибуналу прискочили возьні до него і вивели до сїний. Ще якийсь час чути було, як він за дверми відказував та відгрожував ся. Нараз вернув назад але вже зовсїм убраний і заявив, що годить ся вже на ту суму, яку єму дає розведена жінка. Зробили згоду і Соукуп вийшов весело з салї, рад з того, що дїстав гроші від жінки.

— **Що на серци то й на язицї.** Polit. Corr. звістна часопись інформацийна, подає зміст промови нового турецкого ґенерал-ґубернатора в Солуни, Гассана Фемі-паші, котрий відчитавши народови декрет султана, так промовив: Ті, що дїлають против цїсарскої волї і роблять публичний заколот, суть ворогами краю, цивілїзациї і людскости. Цїсарске правительство покликане до того, щоби їх карати. Буду вдячний тим, що будуть помагати до удержаня мира і порядку, але й буду карати тих, що будуть відступати від приписаного напряму. Яко урядник султана хочу бути батьком народу. Добрий батько любить свої дїти і тулить їх до серця. Я буду так само робити. Але коли дитина зле справує ся, тогди батько бере єї за уха і бе що ся влїзе. Та й так буду робити, Цїсарский ґен.-ґубернатор забув ще лиш додати, що всїх покірних так буде тулити до свого серця, що аж ребра їм поломить.

завтра обносити в процесиї! Я би то був зараз тобі розповів, як би не то, що я задля старого чоловіка мусів мовчати, а відтак . . . . алеж чоловіче, чоловіче, що се тобі?

Пентаур відвернув ся від приятеля, закрив собі лице обома руками і стогнав, мов би дїстав сильного болю голови.

Небзехт здогадував ся, що дїяло ся в души поета. Як дитина, що хоче перепросити свою матїр за якийсь злий вчинок, приступив він до него, станув поза ним не знаючи, що робити і не мав відваги промовити до него.

Так минуло кілька хвиль. Нараз випростував ся Пентаур цїлою своєю поставою, зняв руки до неба і відозвав ся: Ти Один, хоч велиш зьвіздам спадати лїтними ночами з неба, то все-таки Твоє вічне, непохитне правило править в краснїй гармонїї дорогами нїколи неспочиваючих [1]). Ти чистий духу, що проникаєш весь сьвіт, що відзиваєш ся в менї омерзїнєм для неправди, не опускай мене, коли думаю як сьвітло, коли дїлаю як доброта, коли говорю як правда і завсїгди як правда!

З глубокою побожностию вимовив поет ті слова, а Небзехт слухав їх, мов би то були голоси з якогось далекого красного сьвіта. Зі щирою любовю приступив він до приятеля і подав єму руку. Пентаур взяв за ню, устиснув єї сильно і сказав: То була важка хвиля! Ти не знаєш, чим був Амені для мене, а тепер, тепер?

Він ще не докінчив говорити, коли почулись кроки, що підходили до комнати лїкаря і якийсь молодий єрей завізвав приятелів, щоби они явили ся зараз в сьвітлици, де відбували ся збори вістних.

За кілька хвиль опісля увійшли оба до ясно осьвіченої лямпами сьвітлицї засїдань.

Не бракло анї одного з управителів Сетівого дому.

Амені сидів при довгім столї на високім троновім кріслї, праворуч коло него старий Ґаґабу, другий, а ліворуч третий пророк сьвятинї. Та й настоятелї поодиноких кляс єрейських, а між ними перший із гороскопів сидїли коло стола, підчас коли прочі єреї всї в білих як сніг одежах з полотна сидїли поважно широким, подвійним півколесом, по серединї котрого стояла статуа богинї правди і справедливости.

Поза престолом Аменїго стояла помальована всїлякими красками фіґура Тота з головою ібіса, божка що стеріг міри і порядку річий, що мудрою бесїдою дораджував як богам так і людем та був покровителем науки і штуки.

В нижи на самім кінци сьвітлицї видко було трійцю тебаньских богів, до котрої підходив Рамзес І. і его син Сеті, основатель заведеня, з жертвами. Єреї сидїли в строгім порядку після свого достоїньства і часу свого допущеня до містерий. Пентаур сидів на найнизшім місци межи всїма.

Доси ще не було дїйстної наради на сих зборах, бо Амені розпитував, приймав повідомленя, та видавав прикази в справі торжества, яке мало відбути ся на другий день.

Все було добре приготовлене і впорядковане та здавало ся, що торжество відбуде ся величаво, хоч сьвяті писарі жалували ся на то, що селяни скупо приносили худобину на жертву, а то длятого, що податок воєнний накладав на них великі тягари, і хоч процесия мала відбути ся без участи тих осіб, що звичайно надавали їй найбільшого блеску: без короля і єго родини.

Ся обставина викликала невдоволенє деяких єреїв, котрі були тої гадки, що то небезпечно виключати від участи в торжестві перебуваючих в Тебах дїтий Рамзеса.

Тогди підняв ся Амені.

— Хлопця Рамері — сказав він — видалили ми із сего дому, а Бент-Анат мусїли ми позбавити чистоти; та хоч їй мягкого серця управитель сьвятинї Амона в Тебах вернув назад чистоту, то нехай він собі уважає за чисту на тамтім боцї, де люди жиють для житя, але не тут, де нашим обовязком, приготовляти души на смерть. Намістник, внук великого короля, скиненого з престола явить ся на процесиї в цїлім блеску великости. Виджу, що вам дивно, мої приятелї! На тепер лиш то одно. Лагодить ся щось великого, і може стати ся, що незадовго зійде нове лагідно сьвітяче сонце мира над нашим народом, котрого війна здесяткувала.

— Дїють ся чудеса, і я видів в снї сидячого на престолї заступників Ри на земли такого побожного, котрий давав ся вести. Він слухав нашого голосу, дав нам, що нам належить ся і вернув нам назад на поля наших робів висланих на війну, він збурив вівтарі заграничних божків і прогнав нечистих чужинцїв із сеї сьвятої землї.

— Ти маєш на думці намістника Ані! — відозвав ся перший з гороскопів.

Межи зібраними счинив ся великий рух, а Амені говорив дальше:

— Може той, що я его в снї видів, був подібний до намістника; але то одна річ певна: черти его лиця були правдиві і такі самі

[1]) Так називають ся планети в египетских сьвятих письмах.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“** було в місяци марті с. р. 5.643 важних поліс на суму 6,462.365 кор. обезпеченої вартости з премією 55.002 кор. 58 сот.; Разом в I кварталї сего року видано 15.641 важних поліс на суму 18.372.386 кор. з премією 153.002 кор. 17 сот.; попередного року за той сам час було 13.165 важних поліс на суму 15,976.530 кор. з премією 130.584 кор. 39 с. т. є. сего року о 2476 поліс а 22.417 кор. 78 с. премій більше.

Шкід в місяцї марті було 31 случаїв, разом від 1 січня до 31 марта с. р. було 75 шкід, з котрих 72 виплачено, 2 находить ся в лїквідациї, а виплату 1 відшкодованя (в сумі 193 кор. 96 с.) на разї з причин правних здержано.

Сума всїх тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 32.242 кор. 02 сот., а по потрученю части реасекурованої, лишаєсь на власний рахунок 16.153 кор. 15 сот.

При відновленю поліс в I. кварталї с. р. зараховано членам титулом 8% звороту квоту 10.211 кор. 94 сот.

Фонд резервовий з днем 31 марта с. р. виносить 393.659 кор. 68 сот.

— **Рахунок товариства взаїмного кредиту „Дністер“** у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, за місяць март 1902.

I. Стан довжний:

		Кор. с.
1. Удїли членів.		82.535 90
2. Фонд резервовий		8.908 22
3. Специяльна резерва страт		1.111 59
4. Вкладки щадничі:	Кор. с.	
а) стан на початку марта	981.802 93	
б) вложило в марті	40.380 88	
разом	1,022.183 81	
в) виняло в марті	83.210 72	
Позістає з кінцем марта		938.973 09
5. Сальдо побраних процентів		25.755 64
6. Непіднята дивіденда за р. 1897, 1898, 1899 і 1900		3.153 53
7. Кошти спору		656 80
8. З рахунку ріжних сторін		620 08
9. Кредит банковий (в Банку кр.)		— —
10. Зиск за р. 1901		8.699 33
Сума		1,070.414 18

II. Стан чинний:

1. Позички удїлені на скрипти і векслї:		Кор. с.
	Кор. с.	
а) стан на початку марта 1902	884.913·77	
б) удїлено в марті і лютім	60.705· —	
разом	945.636·77	
в) сплачено в марті	19.506·62	
Стан з кінцем марта		926.130 15
2. Готівка в касї		931 77
3. Цїнні папери фонду резервового		8.587 —
4. „ „ инші		43.560 —
5. В щадници почтовій (обор. чек.)		5.425 04
6. В инших товариствах і банках		82.421 22
7. Рахунок біжучий з Банком краєвим		1.836 —
8. Сальдо коштів адміністрациї		3.300 04
9. Рахунок ріжних сторін		40 60
Сума		1,070.414 18

Членів прибуло 63, убуло 24 з 25 удїлами, остає з кінцем місяця марта 1902 року всїх членів 2.043 з 2.130 деклярованими удїлами в сумі 106.500 К. — сот.

Стопа процентова від вкладок 4 процент, від позичок удїлюваних з провізією на кошти адміністрациї $6^{1}/_{2}$%.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Gazeta Lwowska“ з дня 10 с. м. оповіщує розписане лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 30 цьвітня с. р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних. — Услівя продажи подані суть в „Gazet-ї Lwowsk-ій“ а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових в ц. к. Дирекциї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 12 цьвітня. Найвисшим письмом скликано делеґациї на день 6 мая с. р. до Будапешту.

Рим 12 цьвітня. Позаяк папа не приймив вчера нікого на авдиенциї розійшла ся поголоска про недугу папи. Аґентия Стефанї'ого заперечує ті поголоски і каже що здоровле папи цїлком добре.

Льондон 12 цьвітня. Завтра відбуде ся засїданє ради міністрів.

Брукселя 12 цьвітня. На послїдній радї кабінетній король мав дораджувати, аби заведено загальне право голосованя. Міністри спротивили ся тому. Кажуть, що бельґійский парлямент буде розвязаний.

Льондон 12 цьвітня. В палатї послів заявив міністер війни Бродрік, що правительство не має доси ніяких вістий про мирові услівя Бурів.

як у наслїдників Ри, при котрих стояв Руі, в котрого груди знайшло собі прибіжище сьвяте серце барана. Завтра покажемо народови ту запоруку божої ласки та й оголосимо єму ще щось иншого. Слухайте і величайте то, що нам спослав найвисший! Перед годиною дістав я вість, що межи стадами Ані'го в Ґермонтіс знайшов ся новий Апіс зі всіма сьвятими знаками.

Межи слухаючими зробив ся знову неспокій.

Амені лишив єреям час, щоби наговорили ся о тій несподіванцї, але наконець відозвав ся:

— А тепер маємо ще залагодити послїдну справу! Присутному тут єреєви Пентаурови призначений був уряд сьвяточного бесїдника. Він тяжко провинив ся, але я гадаю, що ми єго аж по сьвяті переслухаємо, не забудемо на єго чисте змаганє і не позбавимо єго почестного обовязку. Годите ся на моє бажанє? Нїхто тому не противить ся? То виступи наперед, ти наймолодший зі всїх, котрому сї сьвяті збори поручають так велике дїло!

Пентаур підняв ся з місця і станув поважно напроти Амені'го, щоби завізваний до того, предложив то, що буде говорити до народу і вельможам і короткими а ясними чертами подав начерк своєї бесїди.

Збори, а навіть єго противники вислухали з похвалою єго слів. Та й Амені похвалив єго, а відтак сказав: Лиш одного брак, причім би ти повинен довше задержати ся і то особливо зазначити: я маю на думці чудо, котре нам нинї душу зворушає. Розходить ся о то, щоби показати, що боги сьвяте серце...

— Позволь менї — перебив Пентаур найстаршому єреєви і дивив ся поважно в могучі очи, котрі ще недавно тому так звеличав в піснях — позволь менї попросити тебе, щоби ти не вибирав мене на сповістителя нового чуда.

На лицях всїх зібраних вістних проявило ся здивованє. Сусїд подивив ся на сусїда, то знов на поета, то на конець і на Амені'го, як би хотів єго щось спитати. Сей послїдний знав Пентаура і зрозумів то, що єго спонукала до того не якась примха, але якась важна причина, коли він спротивив ся. Голос єго звучав якось пиняво, майже якийсь знеохоченый, коли він вимавляв слова „нове чудо“.

Він сумнївав ся о правдивости божого знаку!

Поволи і як би хотів єго виміркувати мірив пророк Пентаура очами і сказав відтак: Добре робиш, мій друже! Заким ще на тебе видамо вирок, заким будеш стояти тут знову в давній чистоті духа, котру в тобі цїнимо, твої уста не достойні проголосити народови чудо богів. Сягни глибоко в свою душу і покажи побожним страшність гріха і очищенє серця на дорозї, на котру від тепер маєш вступити. Я сам проголошу чудо!

Біло убрані повитали радістно се рішенє свого учителя; Амені ще то одному то другому наказав добре то се, то то, а всїм разом, щоби мовчали і анї словом не згадували нїчого хоч би лиш про той сон, який єму приснив ся, а котрий він їм розповів та розвязав збори. Лиш Пентаур і старий Ґаґабу мали ще лишити ся.

(Дальше буде).

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ лїквідацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа I., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані сїчкарні „Ню Модель", „Польонія", „ТН" і „ТНА" о 3 і 4 ножах, сівники рядові „Монтанія", молотільнї з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олію, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовленя просимо присилати.

Краєвий промисел!

Лиш власного виробу

НАВОЗИ ШТУЧНІ

Перше галицке Товариство акцийне для промислу хемічного давнїйше „Спілка командитова"

ЮЛІЯ ВАНҐА

у Львові ул. Костюшка ч. 5 (в партері)

Специяльні навози під бараболї, хміль і буряки.

Гаранция складників і походженя.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).